

Židům

2. kapitola 2. Část

Skutky 22:3; Galatským 1:13

94 ...on (Pavel) nejdříve šel a studoval Písma tak, aby je mohl porovnat a přesvědčit se, zda jsou pravdivá nebo ne. On je přijal jako pravdivá na základě Starého zákona. Nuže, Pavel byl Starozákonním učencem. Kolik z vás to ví? On se vzdělával pod jedním z největších učenců tehdejší doby — totiž Gamalielem, vynikajícím učencem. A Pavel byl obeznámen se Starým zákonem. A já si myslím, že jeho prvním otřesem (jak jsem se už o tom zmínil dnes ráno;) bylo to, že byl svědkem Štěpánovy smrti, tehdy muselo Pavla něco uchopit, protože napříč všemi svými spisy se na tuto událost odvolává: „Nejsem hoden, protože jsem pronásledoval církev až na smrt a jsem nejmenším z nich.“

95 Ó, ale Bůh měl jiné úmysly. Stal se jedním z nejmocnějších mužů té doby.

*Hledte, svatý Pavel, ten veliký apoštol,
ve svém rouše, tak jasném a hezkém (jak řekl
básník).
Ó, tam bude jistě znít jásání,
když se tam spolu setkáme.*

(Ten veliký den, když ho uvidím přijímat mučednickou korunu, mučednickou odměnu.)

1. Korintským 15:32; Galatským 6:17; 2. Timoteovi 4:7, 8

96 Nedávno jsem stál v té staré káznici, kde psal ty epištoly. A potom stali jeho hlavu a hodili ji do kanálu, ve kterém byla spláchnuta. A ten nepatrný Žid řekl: „Vždyť já na svém těle nosím vyrytá znamení, že patřím Pánu Ježíši. Bojoval jsem s šelmami v Efezu, ale bojoval jsem dobrý boj; běh jsem dokončil, víru jsem zachoval. A nakonec je pro mě odložena koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den Pán, spravedlivý Soudce. A nejenom mně, ale všem, kdo si zamilovali Jeho příchod.“ Ó, jak já to miluji. Chtěl bych být nalezen v tom počtu. Kdysi jsme zpívali píseň:

*Ó, chceš být nalezen v tom počtu Jeho ovčince?
 Chceš být započten jako jeden z Jeho ovčince?
 Buď nalezen uvnitř neposkvrněn, buď bedlivý
 a očekávej
 na ten nádherný pohled, On přichází znovu.*

(Já bych chtěl být jedním z nich.)

Židům 2:1

97 Nuže, tento spisovatel pokračuje dál a říká:

Proto musíme věnovat tím větší pozornost tomu, co jsme slyšeli, abychom to snad neminuli. *[Jak to bylo vyučováno dnes ráno.]*

Židům 1:1; Židům 2:2

98 Druhý verš říká následující:

Jestliže totiž slovo řečeno skrze anděly... *[Kým jsme shledali, že jsou andělé? Proroky — „Bůh promlouval v těchto dávných časech...” Nuže, musíte mít zřetel nikoliv vaše názory, ale Bibli.]*

Židům 1:1

99 Tak tedy v první kapitole, první verš:

Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky.

Židům 2:2

Matouš 6:19, 20; Židům 11:10, 13

100 Nuže, on pokračuje a říká znovu:

Jestliže totiž slovo řečeno skrze anděly, bylo pevné... [A čím je anděl? Poslem.]

Jestliže Bůh uděluje pomazání poslovi... a pak, jestli my jsme pomazáni, stáváme se Božími posly. Stáváme se posly pro tento svět a velvyslanci nebe, kteří vyznávají, že jsou poutníky a příchozími. My nejsme z tohoto světa. My hledáme město, které má přijít, jehož tvůrcem a stavitelem je Bůh. My neshromažďujeme poklady na této zemi, kde se ukrádají zloději, ničí moli a kazí rez; protože naše poklady leží v nebesích, kde Ježíš sedí po pravici Majestátu. Ó, jaká slavná a nádherná věc, když si toto můžeme uvědomit.

*Naděje moje mocně tkví
 v Ježíšově krvi a spravedlnosti;
 a když vůkol mé duše všechno selhává,
 On je veškerá moje naděje a pevná schrána.*

*Na Kristu, pevné skále, stojím a všechny
jiné základy jsou sypkým pískem;
všechny jiné základy jsou sypkým pískem.*

Židům 2:2, 3

101 Takto napsal tuto píseň Eddie Peronet v dobách pronásledování.

Nuže, jestliže slovo vyřčené skrze anděly bylo pevné,... [*Když Boží posel vyřknu Slovo, tak bylo pevné!*]... a každému přestoupení... se dostalo spravedlivé odplaty, jak potom unikneme my... [*Když nechceme poslouchat Krista, který promlouvá z nebe... nuže pozorujte.*] Jak potom unikneme my, zanedbáme-li takového spasení; [*Zamyslete se nad tím.*] jenž začalo být zvěstováno skrze samotného Pána...

102 Kristus započal své dílo. A co On vykonal? Pozorujte Ho, jak byl pokorný, ponížený; nebyl nějakou velikou uznávanou osobností nebo teologem. Ale byl pokorný, tichý a jemný; nebyl mocným kazatelem. Jeho hlas na ulicích nebylo slyšet. Ale Jan vystoupil jako řvoucí lev; on byl kazatelem.

Skutky 2:22

103 Ježíš vystoupil ne jako řvoucí lev, ale Bůh působil v Něm a potvrzoval to Slovo. Bůh byl s Kristem. Petr řekl o Letnicích: „Muži Izraelští a obyvatelé Judska... Ježíše z Nazaretu, muže potvrzeného Bohem mezi vámi skrze znamení, divy a zázraky, které Bůh vykonal skrze Něj, mezi vámi všemi, čehož jste všichni svědkové.“ Sledujte, jak jim to řekl na rovinu: „Vy byste Ho měli znát.“

Matouš 16:2, 3; Lukáš 12:56

104 Ježíš řekl: „Vy pokrytci.“ Řekl: „Vy vycházíte, hledíte na slunce, a když je nebe červené při západu, pak říkáte — bude špatné počasí; a když je jasno a slunečno a tak dále, pak říkáte, že bude pěkné počasí.“ Řekl jim: „Oblohu rozpoznat umíte, ale znamení času ne. Protože kdybyste znali Mě, znali byste i Můj den.“

105 Ó, co asi by zvolal dnes večer! Ó, jak Jeho Duch křičí skrze své kazatelé: „Ta hodina je blízko.“ My to rozpoznáváme; my sledujeme ty atomové bomby; my víme, kdo zaujme místo Clarka Gablese a kdo bude dělat to nebo ono, nebo něco jiného; kdo bude viceprezidentem. O ty věci se zajímáme, ale neumíme rozpoznat znamení času. Přece jsme na konci.

106 Co to je? My se zajímáme o to, jaké bude další vysílání v televizi... „Co bude dělat dál Susie?“; nebo jak se jmenuje tato žena a co bude dělat Arthur Godfreys... „Jaké vtipy bude vyprávět příště?“

My, jako křesťané, si necháváme vymývat naše hlavy takovými nesmysly, zatímco bychom měli být nalezeni někde na modlitbě a při studiu Bible, abychom poznali znamení času, ve kterém žijeme.

Židům 2:3

107 V naší době míváme za kazatelnou slabochy, (tak je to) kteří se neponíží a nepřinesou pravdu Evangelia. A my za to budeme pykat v tom dnu, který se blíží. Nesmíme tyto věci zanedbávat. A my, kteří jsme zde shromážděni v Branhamově modlitebně, když jsme svědky těch znamení a zázraků a těch mocí zmrtvýchvstalého Krista; a pak, víte, my věnujeme náš čas těm banálním věcem, zatímco zanedbáváme naslouchání hlasu Ježíše Krista; „Jak potom unikneme, jestliže promeškáme to veliké spasení?“

Židům 2:4

108 Třetí verš... nebo čtvrtý verš. Tam jsme skončili — ve čtvrtém verši:

***Také Bůh je podle své vůle dosvědčuje... [Ó, a!]
Bůh, On dosvědčuje... [Poslouchejte to Slovo.]...
dosvědčuje znameními i divy... a rozličnými
zázraky... [Co jsou rozličné zázraky? Co to je rozličné?
Různé, rozličné, to znamená „mnoho.“ Bůh vydává
svědectví mnoha zázraky. Ó... Bože, doufám, že to
prosákne do vašich srdcí.]***

5. Mojžíšova 18: 22; Jeremiáš 28: 9

109 Poslyšte! Jsem jedním z vašich pastorů spolu se zdejším bratrem Nevillem. Chci, abyste to vzali na vědomí: Bible říká: „Povstane-li někdo mezi námi a řekne to a to, a tato věc se nestane, neposlouchejte ho; protože jsem to nemluvil Já. Ale jestli mluví v Mém jménu a stane se to, co řekl, pak to poslouchejte.“ (Amen.) „Protože Já jsem s tím kazatelem nebo prorokem nebo kýmkoliv on je. Jestli se stane to, co on řekl, pak ho poslouchejte.“

Židům 13:8

110 Nuže, přátelé, poslouchejme Jeho, Ducha Svatého, který promlouvá uprostřed nás, ukazuje různé zázraky a znamení a divy. Neprojdeme kolem toho, jako okolo nějakých běžných událostí. Vzpomeňme si, že to je Ježíš Kristus, tentýž včera dnes i na věky, potvrzující své Slovo. Musíme to udělat. Ó, prosím, udělejte to. Věnujte tomu patřičnou pozornost. Nechť by každá jiná věc byla druhořadá. Dokonce vaše domy, váš manžel, vaše manželka, vaše děti, cokoliv by to mohlo být, postavte to na druhou kolej. A Boha postavte na první místo! Vy namítáte: „Bratře Branhame, co moje děti?“ Nade všechny

věci! Postavte Boha na první místo. Ať On je ten první.

1. Královská 17:10, 11

111 Eliáš sestupoval jednoho dne z hory; on byl andělem, poslem, Božím pomazaným poslem. A setkal se s ženou, vdovou, která nesla dva klacky. On řekl: „Jdi a upeč mi placku a přines mi trochu vody.“

1. Královská 17:12

112 A ona řekla: „Jakože žije duše tvoje, mám jen tolik mouky, abych připravila jednu malou placku. A zůstalo mi už jenom tolik oleje, abych z toho mohla zadělat na jednu malou placku. A tady беру tyto dva klacky.“ Tento starodávny způsob používaný dodnes indiány se zakládal na zkřížení dvou polen a oheň se udržoval uprostřed a oni je k sobě posouvali. Častokrát jsem takto dělal táborák. Ona řekla: „Nuže jdu, abych připravila tuto malou placku pro sebe a mého syna, mé malé dítě. A když to sníme, zemřeme.“ Sucha již trvala tři roky a šest měsíců, nikde ani kapka vody.

1. Královská 17:13, 14

113 Ten starý prorok se podíval té ženě přísně do očí; řekl: „Jdi a nejdříve připrav tu placku pro mě.“ Jak může říct něco takového mně, ženě vdově skomírající hladem, abych dala nejdřív jíst jemu? Co on řekl: „Neboť TAK PRAVÍ HOSPODIN, soudek s olejem se nevyprázdní, stejně tak nádoba s moukou, dokud Bůh nesešle déšť na tuto zem.“ Tedy, nejdřív Bůh! Ona šla a upekla tu malou placku a dala ji prorokovi. A pak se vrátila a upekla další a ještě další a další a další. A ten soudek se nevyprázdnil a ta nádobka nevyschla, dokud Bůh neseslal na zem déšť. Ona postavila Boha před své dítě. Ona postavila Boha před všechno ostatní. Ona postavila království Boží na první místo.

Židům 2:4

114 Bůh musí mít první místo ve tvém srdci, první místo ve tvém životě, první místo ve všem, co děláš nebo čím jsi. Bůh musí být první. On si nepřeje být na druhém místě. On si také to druhé místo nezaslouží. On si zaslouží to nejlepší, to první, a vše co máme. On si to zaslouží! Požehnáno buď Jeho svaté jméno.

Také Bůh je podle své vůle dosvědčuje... [On vydává svědectví]... znamením i divy, rozličnými zázraky, a udělením Ducha Svatého, podle své vůle... [Ne to, co říkají lidé, co říká církev; ale co bylo Boží vůlí]

115 Ó, nám je potřeba hledat vůli Boha, ne pouze náklonnost vašeho souseda nebo přízeň vašich dětí, nestačí náklonnost tvého manžela

nebo tvé manželky; ale hledejte vůli Boží. Dělejte to přednostně. A pak všechno ostatní; vůle manželky a vůle dětí ti bude dána spolu s tím. Ale postavte Boha na první místo.

Židům 2:5

116 A nyní, sledujte.

Tento budoucí svět, o němž mluvíme, přece nepoddal andělům.

117 Ikdyž velicí andělé, kteří posluhují na nebesích: Gabriel, Michael, Pelyněk a desítky tisíc krát desítky tisíc nebeských andělů nebo desítky... stovkám proroků, kteří byli na zemi a nikomu z nich On nepřenechal správu nad tímto světem, který má přijít, o kterém teď mluvíme; nikomu z nich! Nikdy neřekl: „Izaiáši, ty budeš vládnout nad tímto světem.“ Nikdy nepodřídil tento svět Eliášovi, stejně tak to neuložil Gabrielovi nebo kterémukoliv z andělů, některému z těch přísluhujících duchů.

Židům 2:6, 7

118 Pozorujte, co řekl; Pavel stále zvelebuje Krista, o kterém mluvíme;

Někdo však na jiném místě vydal svědectví: Co je člověk, že na něj pamatuješ, a syn člověka, že jej navštívuješ?

Učinil jsi jej o málo menším než anděly, korunoval jsi jej slávou a ctí, a ustanovil jsi jej nad dílem svých rukou:

119 Nuže, jestli si chcete přečíst, je to v Žalmu 8:4 a 6; říká to David. Inu, jak zde nazývá Davida? To řeší celou tuto otázku, jestli to bylo v pořádku, co bylo dnes ráno řečeno o tom prorokovi.

Žalm 8:5; Židům 2:7, 9

120 On řekl: „Protože jeden z těch andělů řekl na jistém místě...“ David, ten posel Boží, byl Božím andělem; protože byl Božím poslem. Anděl řekl (totiž David) v Žalmu: „Učinil jsi ho o málo menším než anděly nebeské.“ Anděl řekl, že Bůh ho udělal menším od andělů, aby Ho mohl korunovat; a aby mohl trpět a okusit smrt a být znovu povýšen. Aby Ho mohl učinit dědicem všech věcí na tomto světě.

Matouš 28:18, 19; Marek 16:15

121 Nuže, v Matouši 28:18 čteme následující. Poté, když byl ukřižován a znovu třetího dne povstal, On se setkal se svými učedníky a pověřil je, aby šli do celého světa kázat Evangelium všemu stvoření.

On řekl: „Všechna moc na nebi a na zemi je dána do Mých rukou. Všechna moc na nebi, všechna moc na zemi Mi byla dána.“ Co to znamená? Člověk a Bůh se sjednotili! Ten Logos se stal tělem, a byl zabit a znovu povstal k našemu ospravedlnění; a pak se stal tím pomazaným Emanuelem na věky věků. Bůh změnil své bydliště z trůnu v těch nebeských oblastech, do srdce svého Syna Ježíše Krista, aby žil a kraloval na věky. Bůh byl v Kristu; On je konečným místem odpočinutí Ducha.

Skutky 7:48; Židům 10:5

122 Tento Duch jednou přebýval v chrámu (vy o tom víte), pod stanem. A Šalomoun Mu postavil dům. „Ale Nejvyšší nebydlí v domech učiněných lidskou rukou; ale tělo jsi Mi učinil.“

123 A znovu v knize Skutků v 7. kapitole, kde mluví, říká: „Oni to všichni předvíдали. Postavili Mu stan, totiž Mojžíš, měli stan a vnesli do něj truhlu smlouvy. Protože Bůh přebýval na slitovnici; ale On zde nepřebýval.“

Židům 2:9; Židům 10:5

124 Tedy v pořádku: „Připravil jsi pro Mě tělo.“ Tělo Pána Ježíše Krista bylo učiněno menším od andělů, aby okusilo smrt; a nebyl to nikdo jiný než sám nejvyšší Kristus, Kníže pokoje, Král králů, Pán pánů, Stvořitel každé hvězdy v celém vesmíru.

Matouš 12:24; Matouš 26:67; Marek 3:22; Lukáš 2:7; Lukáš 11:15

125 Ó, Bože... On se stal Pánem svého stvoření, aby mohl vykoupit člověka (bezdomovce, bezmocného člověka) a dal mu dům v nebi. On opustil slávu nebe. On opustil nejvyšší jméno, které může být jmenováno. A když byl na zemi, lidé Ho pojmenovali tím nejnižším jménem, jaké Mu mohli dát; řekli, že byl počat jako nemanželské dítě. Narozený v jeslích, ovinutý do hadrů z jařma volů. Neměl místo, kam by šel, neměl domov, kam by mohl jít. Byl nazván „Belzebubem,“ knížetem ďáblů. Bylo s Ním surově zacházeno. Plivali na Něj. Posmívali se Mu. Byl zavržen. A uvržen do nejnižší jámy, snížil se k nejhorším prostitutkám. Hle, co s Ním lidé udělali.

126 Ale Bůh Ho pozvedl tak vysoko, takže teď může hledět dolů, aby spatřil nebesa. Lidé Mu dali to poslední sedadlo, to nejhorší místo, to nejnižší jméno. Bůh Ho povznesl a dal Mu to nejvyšší místo a největší jméno. Takový rozdíl je mezi tím, co udělal člověk se Synem Božím, a co udělal Bůh se Synem Božím.

127 On se snížil, abychom my mohli být vyvýšeni. On se stal námi, abychom se my skrze Jeho milost mohli stát Ním. On přišel

k bezdomovcům, a sám se stal bezdomovcem, abychom my mohli mít domov. Přišel k nemocným, a byl učiněn nemocným, abychom mohli být uzdraveni. Přišel k hříšníkům, a stal se samotným hříchem, abychom mohli být spaseni.

Matouš 28:18

128 Není tedy divu, že byl povýšen! Není divu, že dnes večer je tím, kým je! Bůh Ho povýšil. A veškerá moc na nebi a na zemi je dána Jemu.

Matouš 8:29

129 Když Jeho pozemské dílo bylo zde na zemi skončeno... On přišel na zem a jen co přišel, Jitřní hvězda oznamovala, že je Synem Božím. On zatřásl každým ďáblem, se kterým přišel do styku. Požehnáno buď jméno Páně! Ďáblové se zachvěli a třásli a úpěnlivě prosili o slitování, když se ocitli v Jeho přítomnosti. Ano, pánové! Celé peklo vědělo, kdo On je.

Matouš 8:20; Lukáš 9:58

130 On chodil pokorně. Neměl místa, kam by složil svou hlavu za deštivé noci. Zvířata, která stvořil — nebeští ptáci mají svá hnízda a lišky mají svá doupata, ale Syn člověka nemá místo, kde by složil svoji požehnanou hlavu. Jistě to byl On.

Matouš 8:29; Marek 3:11; Lukáš 4:41

131 On se stal hříchem, stal se poníženým a zavrženým. Ale ďáblové věděli, kým byl. Úpěnlivě prosili o smilování; říkali: „Proč jsi nás přišel trápit ještě předtím, než nadešel náš čas.“ A zatím co Ho kazatelé nazývali „Belzebubem“ (a věstcem), ďáblové Ho nazývali „Synem živoucího Boha“ a prosili o slitování.

132 Ó, jak bychom se zde mohli na okamžik zastavit. Kým vlastně jsme? Jaký význam má práce, kterou děláme? Nebo jaký význam má domek, který vlastníme? Jaký význam má auto, jehož jsme majiteli?

133 Hezké mladé děvče, ty drzé děvče, jakou hodnotu má tvůj dnešní hezký vzhled...? Ty mladý muži s jasnými lesklými vlasy, vzpřímenými zády; jednou budete skrčeni a shrbeni věkem.

134 Ale požehnan buď Pán... Vy máte duši, která se znovuzrodila a budete žít na věky věků, protože On se stal tebou, abys ty se skrze Jeho milost mohl stát Ním, a On pro tebe připravil místo.

135 Ti z nás, kteří si myslí, že mají na převléknutí druhé šaty, že mají trochu potravin ve své domácnosti, kým jste? Bůh to může vzít během jedné vteřiny. On drží ve své ruce tvůj samotný dech. A zde uprostřed nás uzdravuje nemocné a prohlašuje, a předpovídá,

a prorokuje; a pokaždé je to dokonalé. A není Mu dokonce lhostejné, aby vzkřísil v našem středu malou ryбку. Jahve je kolem nás. Jahve je v nás, ten veliký mocný JÁ JSEM.

Jan 16:28; 1. Petrova 3: 19, 20

136 Když zemřel, mysleli si, že Ho dostali. On sestoupil do pekla. Když opustil tuto zem, toho dne, když byl ukřižován, On sestoupil do krajiny zatracených. Bible říká: „Kázal duším, které byly ve vězení, které nečinily pokání v době dlouhé trpělivosti za dnů Noe.“ A když zemřel a Jeho Duch Jej opustil, stal se znovu Logosem. Hleďte, On řekl: „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“

Skutky 9:5

137 A Bůh byl ohnivým sloupem, který vedl děti na poušti. A když byl zde na zemi... A když zemřel, vrátil se zpět do tohoto světla. Uviděl Ho Pavel, a On byl světlem. Ti ostatní Ho neviděli. Viděli sice, jak Pavel padl. Něco ho srazilo, a bylo to světlo. A Pavel řekl: „Kdo jsi, kterého já pronásleduji?“

Skutky 9:4

Skutky 9:5

138 On odpověděl, „Saule, Saule, proč Mě pronásleduješ?“

A on se zeptal: „Kdo jsi?“

Skutky 9:5

139 On řekl: „Já jsem Ježíš, kterého pronásleduješ. Je pro tebe těžké vzpírat se proti ostnům.“

140 A pak on odešel a studoval to světlo. Pavel se vrátil zpět k Bibli, aby odhalil, čím bylo to světlo. A napsal tuto epistolu. On je ten stejný Jahve. To stejné světlo, které provázelo děti Izraele na poušti. A když Petr byl ve vězení, On byl světlem, které sestoupilo dovnitř a otevřelo dveře.

141 A Jeho milostí, aby nikdo nezůstal bez výmluvy... Ó, kdyby jen mohli zapomenout na ty negramotné posly; a zapamatujte si, že se tu nejedná o posly, ale o to poselství! On sestoupil znovu mezi nás v podobě sloupu světla. A On způsobuje ty stejné zázraky a znamení — není to nic mimo Bible a drží se to samotného středu Bible, podržuje se jí a odhaluje Svou slávu, ukazuje Jeho moc. Požehnáno buď Svou svaté jméno!

142 Vím jistě, že si myslíte, že jsem blázen; ale, ó, v mé duši se nachází ten blažený věčný odpočinek. Když bouřky způsobí vlnobití, moje kotva drží pevně za oponou.

1. Petrova 3:19, 20

¹⁴³ A vidět Ho jak zemřel... měsíc se nervově zhroutil, slunce v poledne zhaslo. A když sestoupil do krajiny zatracených (Bratr Branham klepe na kazatelnu), zaklepal na dveře a tyto dveře se dokořán otevřely. A Bible říká: „On kázal duším, které byly ve vězení, které nečinily pokání za dlouhé trpělivosti za dnů Noe, poté když zemřel na této zemi.“ A můj bratře a moje sestro, když On zemřel, Jeho pozemské dílo bylo ukončeno. Ale On stále vykonával dílo. A On je dnes večer stále při práci.

1. Mojžíšova 3:15; 1. Petrova 3:19

¹⁴⁴ On zaklepal na dveře těch zatracených (Bible říká, že to skutečně udělal) a vydal svědectví: „Já jsem tím semenem ženy. Já jsem ten, o kterém se zmínil Adam. Já jsem ten, o kterém řekl Enoch, že přijde s deseti tisíci svých svatých. Já jsem Syn živoucího Boha a vy jste se prohřešili proti dnu své milosti. Ale bylo vám to prorokováno skrze anděly, jako byl Enoch a Noe, že musím přijít a naplnit každé Slovo Boží z Bible. A proto jsem tu, jako svědek v té krajině zatracených.“ A tak On jim kázal. Sestoupil dolů do pekla, přistoupil rovnou k pekelným dveřím a zaklepal. A ďábel otevřel a řekl: „Teď jsem tě dostal.“

Matouš 27:52, 53; 1. Korintským 15:4

¹⁴⁵ Ale On mu vytrhl klíče od jeho boku a řekl: „Ty ďábče! Klamal jsi už dlouhou dobu.“ (Máme to přímo zde v Bibli, za chvíli k tomu přistoupíme.) „Ty jsi podváděl tak dlouhou dobu, ale Já jsem přišel, abych přemohl.“ A sáhl po těch klíčích a strčil ho tam zpět a zavřel ty dveře. A potom procházel a vzal s sebou Abrahama, Izáka, Jákoba a třetího dne On povstal, a ti, kteří spali v hrobech, povstali s Ním. Ó, haleluja! Není tedy divu, že básník řekl:

*Když žil, miloval mě, když umíral, spasil mě;
byl pohřben, odnesl moje hříchy;
a když povstal, ospravedlnil mě zdarma na věky;
a jednoho dne On přijde — ó, jak slavný den!*

¹⁴⁶ Bud' požehnán tento svazek, který váže naše srdce v křesťanském obecenství Boží lásky. Když On povstal, tím Jeho dílo ještě neskončilo. On měl ještě další dílo, které měl vykonat.

Efezským 4:8

¹⁴⁷ Bible říká, že: „Vstoupil na výsost a dal dary lidem.“ Tam nad zemí visela temná a stísněná atmosféra smrti a trápení. A modlitby se nemohly povznášet vzhůru, protože vykoupení ještě nebylo vykonáno.

Ale On roztrhl tento závoj. On otevřel cestu. On roztrhl tento závoj nemoci. On roztrhl závoj hříchu. On roztrhl závoj starostí. On roztrhl závoj depresí. On roztrhl každou oponu a otevřel cestu pro pocestné krácející touto Královskou silnicí. Ó, aj! Když procházel kolem měsíce a hvězd a dál a dál...

Židům 11:13

148 A následovali ho a šli za ním svatí Starého zákona: Abraham, Izák a Jákob. A vstoupili rovnou do nebes. A když byli ještě daleko od města, mohu vidět, jak pozdvihli své oči; a Abraham řekl: „To je určité to město, které jsem toužil spatřit. Ó, pojd' sem, Izáku. Pojd' sem, Jákobe. Ó, my jsme byli poutníky a příchozími na zemi, ale zde je to město. To je ono, které jsme očekávali.“

Žalm 24:7, 9

149 A Bible říká, že oni zvedli své hlasy: „Pozdvihněte, ó brány, svrchků svých, pozdvihněte se, ó vrata věčná, aby vjítí mohl Král slávy.“

Žalm 24:8, 10

150 Andělé za branami volali na ty anděly tam vzadu a řekli: „Kdo je ten Král slávy?“

Žalm 24:8, 10

151 A ti andělé zde, ti proroci, oni říkali: „Hospodin zástupů, mocný v boji.“

152 A oni zmačkli knoflík a ty veliké dveře se otevřely dokořán. A tak On vstoupil do středu této ulice (Vítězoslavně! Vítěz!) se svatými Starého zákona, kteří šli za Ním a posadil se na trůnu a řekl: „Otče, zde jsou. Oni jsou Tvoji.“

153 A On řekl: „Vstup sem a posad' se, dokud nepoložím všechny tvé nepřátele, jako podnož tvých nohou.“ A my čteme a shledáváme to zde v těchto Písmech.

devátý verš
Židům 2:8, 9

154 V pořádku, poslouchajte! Ted' přistupujeme do... osmého verše.

Všechno jsi poddal pod Jeho nohy. Když mu tedy poddal všechno, nenechal nic, co by mu nebylo poddáno. Nyní ovšem ještě nevidíme, že je mu všechno poddáno. [Totiž smrt. Smrt ještě nevidíme, protože stále umíráme. Vidíme tedy stále smrt.]

Ale... Ale vidíme Ježíše [Amen. Poslouchajte!], ale Ježíše než se stal o málo menším než andělé, aby

z Boží milosti okusil smrt za každého člověka, toho vidíme pro utrpení smrti korunovaného slávou a ctí.
[Proč byl učiněn o málo menším od andělů? Proto, aby mohl okusit smrt. On musel zemřít. On musel přijít, aby zemřel.]

155 Podívejte, přátelé. Nikdy na to nezapomeňte. Když Ježíš vstupoval na ten pahorek, smrt bzučela kolem Jeho hlavy.

156 Vezměme si ten obraz z Jeruzaléma před dvěma tisíci lety. Jak byste to potom mohli zavrhnout? Slyšel jsem nějaký zvuk přicházející z ulice. Co to bylo? To bylo nějaké bouchání. To byl starý drsný kříž, který se přesouval a procházel Damašskou bránou a bouchal o dlažební kameny (ty dlažební kameny tam jsou do dnešního dne). Bouchal o tyto velké dlažební kameny, bum — bum, a vidím krvavé skvrny na ulici. Co to znamená? To je muž, který nikomu ničím neublížil, který neudělal nic jiného než dobro. Ti lidé byli zaslepeni. Oni Ho nepoznali. Oni Ho nerozpoznali.

2. Královská 6:18, 19

157 Co to říkáš? Slepí? A jak mohli vidět? Nemohli vidět; můžete mít oči a být slepí. Věříte tomu? Říká to Bible. Vzpomínáte si na Elizea tam v Dotainu? On tam přišel a ranil ty lidi slepotou a řekl: „Nuže, pojďte za mnou.“ Byli slepí a neviděli Ho. Stejně tak jsou slepí lidé dnes.

158 Církev, která nevěří v Božské uzdravení... Někdo z nich přišel jednou ke mně a řekl: „Raň mě slepotou! Raň mě slepotou!“ (Bylo to v domě bratra Wrightse.) Řekl: „Raň mě slepotou!“ Řekl: „Pavel jednou někoho ranil slepotou“; a řekl: „Raň mě tedy slepotou!“

159 Řekl jsem: „Příteli, satan to již udělal. Ty už jsi slepý. Opravdu.“

160 On řekl: „Uzdrav tedy tu malou dívku a já ti uvěřím.“

161 Řekl jsem: „Zachraň toho hříšníka a já ti uvěřím.“ Jistě!

162 Ó, řekl: „On by musel uvěřit.“

163 Já jsem řekl: „To je to stejné, to musí přijít skrze suverénní milost Boha.“

Jeremiáš 5:21; Ezechiel 12:2; Marek 8:18; Římanům 11:8

164 Dábel, bůh tohoto světa, zaslepil oči lidí. „Mají oči a nevidí,“ tak praví Bible.

165 A tak On kráčel ulicí a zanechával na ulici krvavé stopy. A ten

čmelák smrti lítal kolem Něj a „bzučel“ na Něj: „Ještě chvíličku a už Tě dopadnu.“ A On slábnul a žíznil — po vodě...

¹⁶⁶ Jednou jsem byl postřelen, ležel jsem na poli a tekla ze mě proudem krev; křičel jsem o vodu. A můj přítel běžel, vzal svoji čepici, ponořil do vody; byla to stará zkažená voda, bylo v ní plno červů. On přiběhl, já jsem otevřel ústa a on to do mě nalil; protože krev stříkala jako z fontány, byl jsem prostřelen puškou. Měl jsem žízeň!

¹⁶⁷ Vím tedy, jak se musel cítit můj Pán poté, když od rána krvácel, od deváté hodiny až do třetí hodiny odpoledne; a téměř úplně vykrvácel. A vidím Jeho oděv, na kterém byly nejdřív rudé skvrny. A všechny ty rudé skvrny se začaly zvětšovat a spojovat a pak se z toho stala jedna veliká krvavá skvrna, která se otírala o jeho nohy, když krácel. Byla to krev, Emanuele! Ó, země jí nebyla hodna.

¹⁶⁸ Ale když šel dál, ten čmelák Ho začal bodat. Co chtěl udělat? On Ho nakonec bodl. Ale bratře, všichni víme, že hmyz nebo včela, že jestliže jednou bodnou, nemohou již více bodnout. Nemůže již více bodnout, protože když odlétá, vytrhne ze sebe žihadlo. A kvůli tomu Bůh musel být učiněn tělem. On vzal to žihadlo smrti do svého těla, a On to žihadlo smrti vytrhnul. Požehnáno buď jméno Páně!

1. Korintským 15:55, 57

¹⁶⁹ Smrt sice může bzučet a bodat, ale nemůže vám ublížit. Když Pavel ucítil to bzučení té včely kolem sebe a smrt se k němu blížila, on řekl: „Ó, smrti, kde je tvoje žihadlo?“ On mohl poukázat na Golgotu, kde zůstalo v těle, Emanuele. „Kde je tvé vítězství? Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.“

Židům 2:9, 10

¹⁷⁰ Ano, my nevidíme všechny věci:

Ale vidíme Ježíše, jež se stal o málo menší než andělé, aby z Boží milosti okusil smrt...

Na toho, pro něhož je všechno a skrze něhož je všechno, se totiž slušelo, aby přivedl... mnoho synů... do slávy, když skrze utrpení... přivedl k cíli vůdce jejich spasení.

To byl jediný způsob, jak se mohl stát vůdcem našeho spasení, skrze to, že musel trpět.

Židům 2:11

Židům 2:12-15

¹⁷¹ Poslouchejte teď tato nádherná slova. Nuže, poslouchejte.

Neboť ten, který posvěcuje i ti, kteří jsou posvěcováni, jsou všichni z jednoho. Proto se nestydí je nazývat bratry. [Ó, nevidíte ten vinný kmen? A ty letorosty? Všichni z Jednoho!]

Vidíte? Jakže? Poslouchejte ten následující verš.

když říká: „Budu ohlašovat tvé jméno svým bratrům uprostřed shromáždění ti budu zpívat chvály.“

A znovu: „Já na něj budu spoléhat.“ A znovu: „Hle, já a děti, které mi dal Bůh.“

A jelikož děti mají účast na těle a krvi, i on se jich podobně stal účastným, aby skrze smrt zničil toho, kdo měl moc smrti, to je ďábla.

A osvobodil ty, kteří byli po celý život drženi v otroctví strachem ze smrti.

Židům 4:15

¹⁷² Lidé se vždycky bojí smrti. Kristus se stal hříchem, byl ponížen, aby vzal smrt na Sebe. A On se nestydí být nazýván naším bratrem, protože byl pokoušen stejně tak jako my jsme pokoušeni. A On se mohl stát správným prostředníkem, protože On snášel stejná pokušení, jako snášíme i my. A On zaujal naše místo s vědomím, že vy je nemůžete zaujmout sami.

2. Korintským 5:21; Židům 2:16; Židům 4:15

¹⁷³ A tak nevidíš, bratře, sestro, že to všechno je milost. To všechno je milost. To není to, co děláš ty. To je to, co On již pro tebe vykonal. Nuže, ty nemůžeš udělat žádný skutek, aby sis zasloužil spasení. Tvé spasení je darem. Kristus se stal hříchem, aby ty ses mohl stát spravedlností. A On je tím správným vrchním Velitelem našeho spasení, protože On trpěl tak, jak jsme trpěli my. On byl pokoušen tak, jak jsme byli pokoušeni my. A On se nestydí být nazván naším bratrem, protože ví, čím musíme procházet. Ó, požehnáno buď Jeho jméno!

Protože on skutečně nepřijal podobu andělů, ale přijal na sebe podobu Abrahama.

¹⁷⁴ Ó, aj! On se nestal andělem; On se stal semenem Abrahamovým. A my, jestliže jsme zemřeli v Kristu, bereme na sebe semeno Abrahamovo, a jsme dědici podle zaslíbení. Vidíte, On na sebe nikdy nevzal podobu anděla; nikdy se nestal andělem. Stal se člověkem. Stal se Abrahamovým semenem a přijal osten smrti do

svého vlastního těla a smířil nás s Bohem a teď tam sedí jako prostředník. Aj, jak bychom to mohli zavrhnout, přátelé?

Židům 2:17

175 Poslyšte:

Proto musel být v každém ohledu připodobněn svým bratrům, aby se v Božích věcech stal milosrdným a věrným nejvyšším knězem a mohl vykonat oběť usmíření za hříchy lidu. [Aby se mohl stát smiřitelem.]

176 Vidíte, mezi Bohem a člověkem bylo nepřátelství. A žádný člověk... oni posílali anděly (proroky); ale ti nemohli zaujmout tvé místo, protože se museli modlit sami za sebe. Nemohli zaujmout toto místo.

177 A potom poslal Zákon. A Zákon byl pouhým policistou, který nás uvrhl do vězení. Ale nemohl nás odtamtud vyvést. On poslal Zákon. Posílal proroky. Poslal ty spravedlivé. Ale ti všichni... nemohli provést vykoupení. Ale On sestoupil dolů a stal se jedním z nás. Ó, aj!

Rut 4:7, 8

178 Přál bych si, abychom tomu mohli věnovat víc času; rád bych k tomu vzal Zákon vykoupení, ale nemáme na to čas. Ale na okamžik... ten nádherný obraz nacházíme u Rut a Noemi. Jestli se tam podíváme — na to smíření: Jak ten hospodář, ten muž, který měl vykoupit propadlý majetek; ale on musel být příbuzným dotyčné osoby, která o ten majetek přišla. A právě kvůli tomu Bóz musel být příbuzný Noemi, aby mohl dostat Rut. Ale musel být také hoden. A musel být schopen provést vykoupení toho, co bylo ztraceno. A Bóz tam v bráně vydal veřejné svědectví tím, že vyzul svoji botu na znamení, že vykoupil Noemi a celý její majetek. On musel být příbuzný.

Žid 2:18

179 A proto Kristus, Bůh, se musel stát naším příbuzným. A On sestoupil a stal se člověkem. A snášel pokušení. A vysmívali se Mu, dělali si z Něho legraci a pronásledovali Ho, ignorovali Ho, nazývali Ho „Belzebubem“ a posmívali se Mu; a On vytrpěl smrt hrdelního trestu. Vidíte, musel se stát naším příbuzným. Musel být falešně obžalován, protože i vy jste falešně obžalováni. Musel nést nemoci, protože i vy jste nemocní. Musel nést hřích, protože to byly vaše hříchy. A On se musel stát příbuzným; byla to jediná cesta, jak nás mohl vykoupit, totiž, aby se stal naším příbuzným. A jak se stal naším příbuzným? Tím, že na Sebe vzal podobu hříšného těla a stal se jedním z nás.

A takto zaplatil cenu vykoupení zpět do obecenství s Otcem. Ó, jaký Spasitel! Slova to nejsou schopna vyjádřit.

Vždyť díky tomu, že sám trpěl, když byl pokoušen, může těm, kdož jsou pokoušeni, přispět na pomoc¹.

Římanům 8:34

¹⁸⁰ On se tím stal proto, aby mohl soucítit s tebou, který prožíváš své vzlety a poklesky a své přílivy a odlivy a tvoje pokušení jsou tak veliká, že v nich sotva obстоjíš. A On ví, jak s tebou soucítit. On tam sedí a přimlouvá se. On tam sedí a miluje tě. A i když odcházíš na scestí, On tě neopouští. Neustále přichází k tobě a klepe na tvé srdce. A není tu takový odpadlík v této budově, který by si nebyl vědom toho, že Bůh denně klepe na jeho srdce. A On to bude dělat tak dlouho, dokud si smrtelníkem na této zemi, protože On tě miloval. On tě vykoupil.

¹⁸¹ Básníci se to pokoušeli vyjádřit. Různí autoři se o to pokoušeli. Muži se snažili vyjádřit téma lásky, ale nenalezali prostředek v lidské mluvě, ale jeden z nich řekl:

*Ó, Boží láska, jak bohatá a čistá!
Jak nezměrná a mocná!
Ona vytrvá na věky věků
a je obsahem písní svatých a andělů.
A kdyby oceán byl plný inkoustu
a celá nebesa učiněna pergamenem;
a každé stéblo trávy bylo perem
a každý člověk básníkem z povolání;
vyjádřit lásku Boží by znamenalo
vysušit oceán; a pergamenový závoj
by to stejně tak všechno neobsáhl,
i kdyby sahal od jednoho konce nebe po druhý.*

Matouš 28:20; Jan 14:18, 19; 2. Korintským 5:19

¹⁸² Tomu nikdy neporozumíme. Není tu způsob, jak to pochopit, jak tato velká oběť, kterou On vykonal... sestoupila a smířila nás znovu s Bohem. A pak se vrátil a řekl: „Nuže, nenechám vás samotných, přijdu znovu a budu s vámi, dokonce ve vás, do skonání světa.“

¹⁸³ A tak jsme tu dnes, my, kteří žijeme v poslední době a máme

¹ Angl. soccur znamená soucítit

toho samého Ježíše a ty samé věci, znamení a ty samé zázraky a to samé spasení a toho samého Ducha konajícího ty samé věci, to stejné Evangelium, to samé Slovo, ty samé ilustrace, ty samé projevy a všechno ostatní! A sluší se, abychom nezanedbávali to veliké spasení, protože jednoho dne budeme muset vydat počet z toho, co jsme udělali se Synem Božím.

¹⁸⁴ Hříšníku, odpadlíku, On je dnes večer na tvých rukou. A co s Ním uděláš? Ty říkáš: „Dobrá, já se toho zbavím.“ Ale zapamatuj si; nedělej to. Nemůžeš to žádným způsobem udělat, pokud jsi hříšníkem, abys opustil tuto budovu ve stejném stavu. To není možné.

¹⁸⁵ Jednoho večera se o to pokoušel Pilát. On poprosil, aby mu přinesli trochu vody a on si umyl ruce. Řekl: „Já s tím nemám nic společného. Jako bych tuto věc nikdy neviděl. Nikdy jsem neslyšel Evangelium. Nechci s tím mít nic společného.“ Mohl to smýt ze svých rukou? Nemohl!

¹⁸⁶ Víte, co se nakonec stalo s Pilátem? On se zbláznil. A tam, daleko ve Švýcarsku, kde jsem byl minulého roku a kázal jsem Evangelium... Nuže, oni tam vypráví takovou starodávnou legendu, ve které se říká, že tam je vodní nádrž, kam přicházejí lidé z celého světa a každý rok v době ukřižování to místo pozorují. Tam se Pilát vrhl vstříc smrti tím, že spáchal sebevraždu a skočil do té vodní nádrže a utopil se. A každý rok ve stejný den se v tomto rybníce kypí modrá voda jako znamení, že Bůh tuto vodu zavrhl. Voda nemůže smýt krev Ježíše z tvých rukou nebo tvé duše. Je pouze jediná cesta, jak to může být učiněno. Totiž přijmout to jako své osobní odpuštění a být smířen s Bohem. Modleme se:

Matouš 3:9; Lukáš 3:8; Jan 5:19; Jan 8:28; Římanům 10:17

¹⁸⁷ Nebeský Otče, děkujeme Ti dnes večer za Slovo; „Protože víra přichází slyšením, a slyšení skrze Slovo.“ Děkujeme Ti za Ježíše. A když sledujeme tento veliký den, ve kterém žijeme a znamení a zázraky, jak bychom mohli tyto věci nechat projít kolem sebe. Bože, otevři oči těchto lidí dnes večer v této modlitebně, aby mohli vidět a porozumět tomu, že žijeme v posledních hodinách. Čas rychle ubíhá. Nepotrvá to už moc dlouho, kdy spatříme Ježíše. A byli bychom uznáni za zrádce, protože dnes ráno již nemáme žádnou výmluvu. Když jsi dal to veliké a mocné vidění o muži přicházejícím sem z daleké krajiny... a viděli jsme, jak on nad každý stín pochybnosti povstal ze svého invalidního vozíku, obdržel zrak a jeho nohy zesílily... a běžel přes budovu, jásal a oslavoval Boha. Svědčí to stále o tom, že Bůh je schopen z těchto

kamenů vzbudit děti Abrahamovi. A když vidíme tato vidění... jak Ježíš řekl: „Nedělám nic, co by mi Otec nejdříve neukázal. Nemůžu nic udělat.“

Matouš 9:27; Matouš 20:30, 34

188 Slepí šli za Ním a říkali: „Smiluj se nad námi.“

Matouš 9:29

189 On řekl; dotknul se jejich očí a řekl: „Podle tvé víry ať se ti stane.“

Židům 2:8, 9

190 Nuže, Pane, my se díváme na Ježíše. Nevidíme sice všechno. Přesto jsme svědky, že musíme... pochováváme svaté z našeho středu a šlapeme po hrobech jiných lidí. Ale my vidíme Ježíše, který dal zaslíbení. My vidíme, že On je s námi. Nikoliv Ježíš v hrobě, ne Ježíš před dvěma tisíci lety, ale Ježíše dnes večer, který je stále s námi. Vidíme Ho, jak se projevuje v moci ve znameních a zázracích.

191 Bože, ať nepromeškáme toto veliké spasení; ale ať se ho chopíme a přijmeme ho s vroucností, že budeme skrze ně žít do dne, kdy přijde Ježíš a vezme nás domů. Učiň to, Pane, prosíme o to v Jeho jménu.

192 A zatím co jsou naše hlavy skloněny, jsem zvědav, jestli nějaká osoba zde v této budově dnes večer, v této Božské přítomnosti Ducha Svatého, by nechtěla říct: „Bratře Branhame, jsem přesvědčen o tom, že jsem na omylu, jsem přesvědčen o svém omylu. Bůh mi zjevil mé hříchy. A vím, že jsem na omylu. Zvedám svoji ruku k Němu a prosím o smilování v tento večer. Bože buď mi milostiv, jsem na omylu.“ Nechcete to udělat?

193 Zatím co budeme chvíli čekat, jestli je tu taková osoba, která si přeje... Za chvíli se bude konat křest. A jestli jsi hříšníkem, já bych raději činil pokání. Jak můžeš odmítnout tak neskonanou lásku Toho, který zemřel? Svatý Bůh na nebi se stal hříšným člověkem, ne kvůli tomu, že sám zhřešil, ale kvůli tomu, že vzal tvé hříchy a nesl je na Golgotu, a ty nechceš přijmout Jeho odpuštění. Nechceš to udělat dnes večer? Zatím co naše hlavy jsou skloněny, možná někdo řekne: „Vzpomeň mě, bratře Branhame, zvedám svoji ruku ke Kristu a říkám: „Buď mi milostiv. Jsem na omylu, toužím být smířen s Bohem.““ Nechtěl by někdo pozvednout svoji ruku? V pořádku, pokud jste všichni křesťané, modleme se.

Efezským 5:26

194 Otče, děkujeme Ti dnes večer, že všichni zde jsou křesťané, že

to dosvědčili tím, že to promlčeli, že jejich hříchy jsou všechny pod krví; a já jsem za to tak vděčný. Požehnej jim, Pane. Ó, jsem vděčný za to, že našli smíření skrze oběť krve, skrze slyšení Slova, skrze obmytí vodou, skrze Slovo, ono nás očisťuje, ono nás přivádí do většího místa, kde hříšník, i když je v odporné temnotě, je učiněn bělejším než sníh. Šarlatové skvrny hříchu zůstaly smyty a nyní jsme se stali novými stvořeními v Kristu. Jak Ti za to děkujeme. Nuže, blíží se bohoslužba křtu. Dozvěděl jsem se, že tato mladá paní dnes večer má být pokřtěna ve jménu Páně.

¹⁹⁵ Ó, Nebeský Otče, modlíme se, abys požehnal tuto mladou ženu. Ó, jak se moje mysl vrací do těch několika předcházejících dnů, když jsem se vracel z Henryville a viděl jsem tu milou útlou dívku, jak se prochází ulicí. A dnes je matkou, ženou; a přijala Tě jako svého Spasitele. Život této dívky nebyl snadný, Pane, ó Bože, ale nebe je jistě pro ni. A my Ti za to děkujeme. Prosíme, Bože, abys teď tuto mladou ženu požehnal. Když bude přistupovat ke křtu ve vodě, naplň ji Božím Duchem Svatým. Učiň to, Pane. A ať se její duše povznese se vzrušením k nebesům. Učiň to ke Svě slávě, prosíme v Ježíšově jménu. Amen. (Prázdné místo na pásce.)

¹⁹⁶ Přál bych si přečíst ze Skutků z 2. kapitoly: jak Petr káže o Letnicích; byl to první křest, který byl proveden v křesťanské církvi; Petr pokáral, farizee a slepé lidi za to, že nerozpoznali Syna Božího a mluví o tom, jak Ho Bůh vzbudil a dokázal Jeho skutky skrze veliká znamení a zázraky. Poslouchajte to; jak on o tom mluví, on zvelebuje Ježíše.

¹⁹⁷ Každý křesťanský duch zvelebuj Ježíše nejenom svými rty, ale i životem. Vaše rty mohou mluvit jedno a váš život něco jiného. Pokud je tomu tak, víte co to je? Je to pokrytectví. Já bych raději přišel do nebe jako bezvěrec, než jako pokrytec. Tuším, že bych měl snad větší šanci jakožto bezvěrec, než jako pokrytec. Opravdu... Jestli vydáváš svědectví o Ježíši a říkáš, že On je Spasitelem; a ty takto žiješ, protože to lidé budou od tebe očekávat. Je to tak. Žij, jak se sluší na křesťana. Tím jsme dnes ráno procházeli.

¹⁹⁸ Nuže, bude-li vůle Páně, zítra večer... ve středu večer bychom chtěli vzít třetí kapitolu, která je úžasnou kapitolou. A nuže, vynasnažte se přijít ve středu večer. Kolik z vás si vychutnalo tuto knihu během vyučování nedělní školy? Ó, velice vám děkuji, to je skvělé.

Skutky 2:32, 33

199 Nuže, chtěl bych přecíst ze Skutků 2. kapitoly počínaje 32. veršem:

Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni jsme toho... svědky. [Oni o tom věděli]

Když byl tedy Boží pravicí vyvýšen, přijal od Otce zaslíbení Ducha Svátého, a vylil to, co nyní vidíte a slyšíte.

Skutky 2:34, 35

200 Teď poslouchejte, co říká o Davidovi, jeden z těch andělů:

David přece nevystoupil do nebe, ale sám říká: Pán řekl mému Pánu, sed' po mé pravici, dokud nepoložím Tvé nepřátele za podnož Tvých nohou. *[David nemohl povstat; on byl pod prolitou krví jalovic a kozlů a ovcí. Ale teď povstat může; on je pod krví Pána Ježíše. Protože oni odpovědí této krvi, když ona přijde v moci. Když Kristova krev přišla v moci, ti všichni, kteří umřeli v dobré naději, oni povstali, jistě a vstoupili do slávy.]*

Skutky 2:36; Kolossenským 2:9

201 Nuže, poslouchejte:

Ať tedy ví s jistotou všechen dům Izraele *[Poslouchejte to]...* že Bůh ho učinil Pánem a Kristem, toho Ježíše... kterého jste vy ukřižovali *[A co s tím? Je On třetí osobou trojice; nebo je celou trojicí? On je celou plností Božství v těle.]*

202 Neexistuje taková věc jako tři bohové: Bůh Otec, Bůh Syn, a Bůh Duch Svátý. Písmo se o tom ani nezmiňuje na žádném místě. Nuže, nikde nám nebylo přikázáno křtít ve jménu Otce, ve jménu Syna, a ve jménu Ducha Svátého, nenacházíme to nikde v Písmech. To je katolická víra, to není vůbec pro protestantskou církev. Chtěl bych se zeptat, jestli by mi někdo ukázal jedno místo v Písmu, kde nějaká osoba byla pokřtěna nějakým jiným způsobem než ve jménu Pána Ježíše Krista. Pojdte a ukažte mi to někde a já si pověsím na záda nápis: „Pokrytec a falešný prorok, a falešný učitel“ a vyjdu tak na ulici. Není zde taková věc. Nikdo nebyl tímto způsobem pokřtěn! Je to katolické vyznání a ne protestantská nauka.

Matouš 28:19

203 Matouš 28:19, jistě namítnete: „Ježíš řekl, Jděte na celý svět, učte všechny národy, křtíte je ve jménu Otce, Syna, i Ducha Svátého.“ To je správné! Ale ne ve jménu Otce, ve jménu Syna, a ve jménu Ducha Svátého. Jméno Otce... To jméno, to nejsou jména, v Otce... Otec není jméno. Kolik z vás to ví? Kdo z vás je otec? Pozvedněte své ruce. Kolik

je zde synů? Pozvedněte své ruce. Kolik z vás je lidmi? Pozvedněte své ruce. V pořádku. Nuže a jak se jmenujete? Ne otec, syn nebo člověk.

204 Nějaká žena mi jednou řekla, ona byla přesvědčená trinitarianka, ona řekla: „Bratře Branhame, ale Duch Svatý je jméno.“

Matouš 28:19; Skutky 2:38

205 Řekl jsem: „Duch Svatý není jméno. Duch Svatý vyjadřuje to, čím On je. On je Duchem Svatým, to není jméno.“ To říká, čím On je. Já jsem lidskou bytostí, ale moje jméno není člověk. Moje jméno je William Branham. A tak jestli On řekl: „Jděte a učte všechny národy a křtěte ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého.“ A pak Petr za deset dnů říká, „Čiňte pokání...”

Skutky 2:37, 38

206 Právě zde, poslouchejte to: „A když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi a... ostatním apoštolům, co máme dělat muži a bratři? Petr jim tedy řekl, čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.“

207 Udělal tedy Petr přesně to, co mu nařídil Ježíš? On nebyl zmaten! To my jsme zmateni.

Skutky 2:38, 41; Skutky 8:15, 16; Skutky 10:48

208 Ve Skutcích 2:38 byli tito Židé pokřtěni ve jménu Pána Ježíše Krista ponořením. Ve Skutcích v 8. kapitole shledáváme, jak Filip šel a kázal Samaritánům a křtil je ve jménu Pána Ježíše Krista; Samaritány. Ve Skutcích 10:49 Petr přikázal, aby pohané byli pokřtěni ve jménu Pána Ježíše Krista.

Skutky 19:1, 2

209 Pavel ve Skutcích 10:5, on procházel horními oblastmi Efezu a našel tam učedníky. Oni byli učedníky „Křtitele.“ Všichni byli Baptisty. Oni se obrátili skrze baptistického kazatele jménem Apolos. A on byl baptistickým kazatelem a dokazoval na základě Bible, že Ježíš byl Kristem. Pavel řekl: „Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?”

Skutky 19:2

210 Oni řekli, „Nikdy jsme ani slyšeli, že by byl nějaký Duch Svatý.“

Skutky 19:3

211 Řekl: „Jak jste tedy byli pokřtěni?”

Skutky 19:3

212 Oni řekli, „Byli jsme pokřtěni tam v té vodní nádrži skrze toho samého muže, který křtil Ježíše, a to jistě postačí.“

Skutky 19:5, 6

²¹³ Pavel řekl: „To už teď neplatí. Musíte být pokřtěni znovu.“ A Pavel jim přikázal, aby se pokřtili znovu ve jménu Pána Ježíše Krista. Vložil pak na ně ruce a Duch Svatý na ně sestoupil. To je správné. Ano, pánové! V čase večera bude světlo, stezku slávy jistě naleznete.

*Cestou vody přichází dnešní světlo,
pohřbeni ve vzácném jménu Ježíš.
Mladí a starí, činite pokání ze svých hříchů.
Duch Svatý jistě sestoupí do vašeho nitra.
Večerní světlo přišlo, je to skutečnost,
že Bůh a Kristus jsou jedno.*

²¹⁴ Hle, co o tom říká Bible. Je to Tak. To je ta hodina; to je ten čas, kdy máme činit pokání.

²¹⁵ Řekněte... Zavolejte, když bude bazén připraven a my... jste hotoví? V pořádku, odtáhněte oponu.

²¹⁶ Nuže, Pán vám žehnej, zatím co bratr bude provádět křest. Můžete je všichni dobře vidět? (Bratr Neville, křtí věřící.)

